(గత సంచిక తరువాయి)

7

"ఏమన్నా జాడ తెలిసిందా?" ఆత్రంగా అడిగింది లీలమ్మ రూములోకి వచ్చిన భాస్కర్ ని.

ఉసూరుమంటూ కుర్చీలో కూర్చుని అలసటగా వెనక్కి వాలి సమాధానం చెప్పకుండా కళ్ళు మూసుకున్నాడు భాస్కర్.

శారద అతని వాలకం చూసి నొసలు ముడిచి సందేహంగా లీలమ్మ వైపు చూసింది.

లీలమ్మ బేలగా చూసింది.. జానకి జాడ తెలియలేదు అని అతని వాలకమే చెబుతోంది. తెలిసి ఉంటే ఇలా నీరసంగా, నిస్పృహగా ఎందుకుంటాడు? అతని కళ్ళల్లో వెలుగు, నడకలో ఉత్సాహం ఉండేది అనుకుంది.

ముందు రోజు నిజామాబాద్ వచ్చి ఆర్మూర్ లో బాబా దర్శనం చేసుకున్నాక జానకి అక్కడికి వచ్చి వెళ్ళిందన్న విషయం శిష్యుల ద్వారా తెలుసుకున్నాక తప్పకుండా జానకిని కలుసుకుంటాం అని, జానకితో పాటే హైదరాబాద్ వెళ్తామని ఆశించిన లీలమ్మ, శారద భాస్కర్ వినతిని మన్నించి నిజామాబాదు లో ఒక మంచి హోటల్ లో రూమ్ తీసుకుని భాస్కర్ కోసం ఎదురు చూసారు.

భాస్కర్ వెంటనే బయలుదేరాలనుకున్నా అనుకోకుండా ఆఫీస్ నుంచి ఫోన్ రావడంతో ఆఫీస్ కి వెళ్ళి అర్జెంటు పని అటెండ్ అయి, బాస్ దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకుని వచ్చేసరికి సాయంత్రం అయింది. వెంటనే పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి కంప్లయింట్ చేసాడు. ఆ కంప్లయింట్ తీసుకున్న ఇనస్పెక్టర్ భాస్కర్ని మరునాడు ఉదయం రమ్మన్నాడు. ఉదయం త్వరగా నిద్ర లేచి వెళ్ళాడు.. వెళ్ళిన వాడు సుమారు రెండు గంటల తరవాత రావడం, అది కూడా సర్వశక్తులు ఉడిగిపోయిన వాడిలా రావడంతో వాళ్లకి ఏమి అర్ధం కాలేదు. అతనలా సర్వం కోల్పోయినవాడిలా రావడంతో లీలమ్మకి గుండెల్లో గునపాలతో గుచ్చుతున్న బాధ కలుగుతోంది.

ఆవిడకి చూస్తుండగానే దుఃఖం ఉబికి వచ్చింది. గబుక్కున సోఫాలో కూలబడి రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని ఏడవసాగింది.

ఆ హటాత్ సంఘటనకి శారద స్థాణువు అయింది.

భాస్కర్ కూడా ఉలిక్కిపడినట్టుగా చూసాడు.

ఏం జరిగింది అన్నట్టు శారద వైపు చూసాడు.

శారద సమాధానం చెప్పకుండా లీలమ్మ పక్కన కూర్చుని బొంగురుపోయిన గొంతుతో అంది "బాధపడకండి... ఇంతలోకే ఇంత నిరాశ పడితే ఎలా?"

భాస్కర్ అర్ధం అయిందన్నట్టు తల తిప్పేసుకుని సోఫాలోంచి లేచి విండో దగ్గరకి వెళ్ళి రోడ్డు వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

"నిరాశ కాక ఏంటమ్మా? బాబాగారి దయవల్ల జానకి తప్పకుండా కనిపిస్తుందని కొండంత ఆశతో వచ్చాను.. కాని, కానీ ... " వెక్కిళ్ళు అడ్డుపడగా ఆగిపోయింది ఆవిడ.

"కనిపిస్తుంది.. తప్పకుండ కనిపిస్తుంది... బెంబేలు పడకండి" ఆవిడ వీపు మీద ఓదార్పుగా రాస్తూ అంది శారద.

భాస్కర్ కిటికీ దగ్గరనుంచి కదిలి వాళ్ళవైపు వచ్చాడు. కొన్ని క్షణాలు తలవంచుకుని నిలబడి గుండెల్లోంచి వస్తున్న నిట్టూర్పు అణచుకుంటూ " పదండి వెళ్ళిపోదాం ఇక్కడ ఉండి చేసేదేం లేదు" అన్నాడు.

శారద అయోమయంగా చూసింది... అంటే..అంటే.. జానకి ఇంక కనిపించదని నిర్ధారించుకున్నాడా? ఎవరన్నా చెప్పారా? నిన్న సాయంత్రం వచ్చిన జానకి అప్పుడే ఎక్కడికి వెళ్లి ఉంటుంది.. బాబాగారి శిష్యులు చూసింది నిజంగా జానకినేనా ! జానకి ఎందుకు ఆశ్రమం కి వెళ్ళింది? బాబాగారిని ఎందుకు కలవాలి అనుకుంది? ఏంటి జానకికి ఉన్న సమస్య? అసలు భాస్కర్ పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాడా? ఆశ్రమానికి కూడా వెళ్ళలేదా జానకి? వాళ్ళు కూడా ఫోన్ చేయలేదు..

" మీరు అసలు రిపోర్ట్ ఇచ్చారా?" అడిగింది భాస్కర్ ని చూస్తూ.

భాస్కర్ తల తిప్పకుండా ఏటో చూస్తూ అన్నాడు " ఇచ్చాను.. వాళ్ళు ఇన్వెస్ట్ గేటు చేస్తా అన్నారు ఏదన్న తెలిస్తే ఫోన్ చేస్తాము అన్నారు.. మనం ఇక్కడ ఉండి చేయగలిగింది ఏమి లేదు. వాళ్ళు ఫోన్ చేస్తే నేను వస్తాను.. ఎంత దూరం ఉందని!"

లీలమ్మ కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అంది " నిజమేలే ఇక్కడ ఉండి ఏం చేస్తాం .. పదండి వెళ్ళిపోదాం.."

శారద ఇంక ఏమి మాట్లాడలేదు.

మరి కాసేపట్లో కారు హైదరాబాద్ వైపు బయలు దేరింది.

జానకిని భార్య, అల్లుడు వెంట తీసుకుని వస్తారని ఎంతో ఆశతో ఎదురు చూసిన ఆదినారాయణ వేలాడుతున్న మొహాలతో వచ్చిన వాళ్ళని చూసి కుప్పకూలిపోయాడు.

గుమ్మంలోనే ఎదురు వచ్చి కూతురికోసం అటూ, ఇటూ ఆశగా వెతుకుతూ , కనిపించక తన వైపు ప్రశ్నార్ధకంగా చూస్తున్న ఆయనకీ ఏమని చెప్పాలో తెలియక " నేను వెళ్తాను పిన్నిగారు, మళ్ళీ వస్తాను పాపం ఆయన ఏం తిన్నారో, ఏంటో " అంటూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

భాస్కర్ తలవంచుకుని లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

భర్తవైపు నిరాశగా చూసింది లీలమ్మ. ఆవిడ చూపుల అర్ధం తెలుసుకున్న ఆదినారాయణ సోఫాలో కుప్పకూలిపోయాడు.

రెండు చేతులతో తల పట్టుకుని కూర్చున్న భర్త దగ్గరకు వచ్చి ఆయనని వాటేసుకుని భోరుమంది లీలమ్మ.

అప్పుడే కాలేజ్ నుంచి వచ్చిన చరిత, హరి ఆ దృశ్యం చూసి అవాక్కైనట్టు నిలబడిపోయారు.

ఆవిడ ఏడుపు వినిపించి గదిలోంచి బయటకు వచ్చిన భాస్కర్ ఆ దృశ్యానికి సమాధానం చెప్పలేనివాడిలా కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి, శూన్యంలోకి చూస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

భుజాన బాగ్, చేతిలో లంచ్ టోట్ తో బిక్కచచ్చిపోయి గుమ్మంలోనే నిలబడిపోయిన ఆ పిల్లలని అలా చూస్తుంటే ఎవరికీ నోట మాట రాలేదు.

ఇద్దరిలో చరితే ముందు తేరుకుని బాగ్ భుజం మీద నుంచి కిందకి జార్చి వేగంగా అమ్మమ్మ దగ్గరకి వెళ్లి "అమ్మమ్మా.. ఏమైంది.. అమ్మ కనిపించలేదా.. బాబాగారు అమ్మ ఎక్కడకి వెళ్లిందో చెప్పలేదా? చెప్పు అమ్మమ్మా" అంటూ ఆవిడని కుదిపేయసాగింది.

ఆవిడ చరితను దగ్గరకు తీసుకుని "ఇంక అమ్మ లేదు తల్లి... నీకు అమ్మ లేదు నాకు కూతురు లేదు" అంటూ వెక్కి, వెక్కి ఏడవసాగింది.

ఆ మాటతో హరి గట్టిగా అరిచాడు నో అంటూ.

భాస్కర్ ఉలిక్కిపడి చూసి కిటికీ దగ్గరనుంచి కదిలాడు.

హరి ఏడుస్తూ తండ్రి దగ్గరకి వచ్చి "నిజమా డాడి ... అమ్మ ఇంక రాదా చెప్పు డాడి" అని అడుగుతూ ఆయన గుండెల మీద వాలిపోయాడు.

భాస్కర్ కి ఒక్క క్షణం ఏమి అర్థం కాలేదు.. లీలమ్మని కౌగలించుకుని ఏడుస్తున్న చరితను, హరిని ఆదినారాయణను వరసగా చూసాడు. నెమ్మదిగా తనని తాను సంబాళించుకుంటూ గట్టిగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచి ఒక్కసారిగా ఆవేశంగా అరిచాడు. "అందరూ ఏడుపు ఆపుతారా.."

ఆ అరుపుకి అందరూ నిశ్శబ్దంగా అయారు. ఆదినారాయణ అల్లుడి వైపు చూసి "ఏంటి బాబు ఏం జరిగింది?" అన్నాడు.

"ఏమి జరగలేదు. అందుకే అందరిని ఏడ్వు ఆపమన్నాను.. ఎవరు చావలేదు ... జానకి వస్తుంది.. తప్పకుండా వస్తుంది.. వెళ్ళండి ఎవరిపని వాళ్ళు చేసుకోండి.. చరితా వెళ్ళు ... వెళ్లి ఫ్రెష్ అప్ అవు.. హరీ ఆ బాగ్స్ తీసి లోపల పెట్టి డ్రెస్ మార్చుకుని రా.. అత్తయ్యగారు నాకు బాగా తలనొప్పిగా ఉంది కాఫీ ఇస్తారా .." అంటూ సెంటర్ టేబుల్ మీద ఉన్న రిమోట్ తీసుకుని సోఫాలో కూర్చుని టి వి ఆన్ చేసాడు.

అతని వింత ప్రవర్తనకి అందరూ విస్తుబోతూ అతను చెప్పిన పనులు చేయడానికి కదిలారు.

ఆదినారాయణ అల్లుడి ప్రవర్తనలో అర్థాలు వెతుకుతూ దుఃఖం మర్చిపోయి భాస్కర్ కేసి నిశ్చలంగా చూడసాగాడు.

భాస్కర్ గంభీరంగా ఉన్నా అతని మొహంలో దాచినా దాగని వేదన కళ్ళ చివర, బిగించిన దవడల మీద తారాడుతుంటే ఒక్క ఛానల్ మీద కూడా ధ్యాస పెట్టకుండా చానల్స్ మొత్తం గబగబా మార్చేస్తున్నాడు.

ఆయన తదేకంగా అల్లుడి మొహంలోకి చూస్తున్నవాడల్లా గబుక్కున టి.వి మీదకి దృష్టి సారించాడు.

భాస్కర్ కూడా ఛానల్ మార్చినవాడు కూడా తిరిగి రివర్స్ వెళ్లి ముందు వచ్చిన ఛానల్ పెట్టాడు.

వార్తలు.... షిరిడి సాయిబాబాని అంటూ, సమాజంలో ఉన్న దుర్మార్గాలనే కాక, వ్యక్తిగత సమస్యలకు కూడా పరిష్కారం చూపిస్తానని, ప్రజలంతా కష్టాలు, కన్నీళ్ళు లేకుండా బతకాలన్నదే తన ఆశయం అని, రామ రాజ్య స్థాపనే తన లక్ష్యం అని ప్రజలని నమ్మించి దారుణంగా మోసం చేస్తున్న మహేంద్ర బాబా అరెస్ట్.

ఈ రోజు అర్ధరాత్రి అనూహ్యంగా వచ్చిన ఒక అపరిచిత వ్యక్తీ ఫోన్ కాల్ తో మెదక్, సంగారెడ్డి మధ్యలో ఉన్న ఒక గ్రామంలో సుమారు నెల రోజుల క్రితం డేరాలు వేసుకుని తనే షిరిడి సాయిని అని ప్రజలని నమ్మిస్తూ, ఆధ్యాత్మికత ముసుగులో అవినీతి కార్యక్రమాలు చేస్తున్న మహేంద్ర బాబా నిజ స్వరూపం బయట పెట్టి అరెస్ట్ కి కారణం అయిన ఇరవై ఏళ్ల యువతి ధైర్యసాహసాలను చూసి అచ్చెరువందుతున్న ప్రజలు.

ఇంతకాలం ప్రజలు తమ శారీరక, మానసిక సమస్యలతో బాబాని దర్శించుకుని మహిమల పేరుతో బాబా చేసిన బ్లాకు మాజిక్ నమ్మి అనేక విధాలుగా మోసపోవడం కాక యువతులు, మధ్య తరగతి మహిళలను ధ్యానం పేరుతో ఏకాంతంగా తీసుకెళ్ళి తన గదిలో బంధించి వాళ్ళపైన అత్యాచారం జరిపినట్టు ఆధారాలు లభించడంతో బాబాని అరెస్ట్ చేసారు.

అసలు ఎవరు ఈ మహేంద్ర బాబా? ఎక్కడినుంచి వచ్చాడు? ఈయన వెనక ఉన్న అదృశ్య శక్తులు ఏవి? బాబా వెనక రాజకీయ నాయకుల అండ, దండ ఉన్నాయా ఇత్యాది విషయాల పై పోలీసులు విచారణ జరుపుతున్నారు..

భాస్కర్ చివాల్న లేచి బయటకు వెళ్తుంటే తెల్లబోయి చూడసాగాడు ఆదినారాయణ. ఆయనకీ ఏం జరుగుతుందో అర్థం కాలేదు.. నిలువెల్లా వణికిపోతూ లీలా అని కీచుగా అరిచి విరుచుకు పడిపోయాడు.

రెండు కప్పుల్లో కాఫీ తీసుకుని వచ్చిన లీల భర్త సోఫాలో వెనక్కి పడిపోయి కళ్ళు తెలవేయడం, అల్లుడు సోఫాలో లేకపోవడంతో ఏం జరిగిందో అర్థం కాక ట్రే టేబుల్ మీద పెట్టి భర్త పక్కన కూర్చుని ఏవండి, ఏవండి అని ఆదుర్దాగా పిలవసాగింది.

బట్టలు మార్చుకుని వచ్చిన హరి, చరిత అమ్మమ్మ కంగారు, తాతగారు పడి ఉండడం చూసి గాభరాగా వాళ్ళ దగ్గరకు వచ్చి "ఏమైంది అమ్మమ్మా?" అని అడిగారు.

ఆవిడ ఏడుపు గొంతుతో " ఏమోరా తండ్రి.. నేను కాఫీ తెచ్చేసరికి మీనాన్న ఏటో వెళ్ళాడు.. ఈయన ఇక్కడ ఇలా పడిపోయారు.. ఈ ఇంటికి ఏదో శని పట్టిందిరా.." అని గొల్లుమంది.

హరి, చరిత ఒకరినొకరు బేలగా చూసుకున్నారు.

హరి వేగంగా వెళ్లి గ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకొచ్చి తాతగారి మీద చల్లుతూ "తాతయ్యా" అని పిలిచాడు.

ఆయన రెండు పిలుపులకి నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి హరి వైపు చూసి "మీ నాన్న .. మీ నాన్న" అన్నాడు.

"నాన్న లేరు బయటికి వెళ్ళారు తాతయ్యా.. ఏం కావాలి?" మృదువుగా అడిగాడు హరి.

ఆయన కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతుంటే టివి వైపు చూపించి "బాబా ... అమ్మ .. బాబా అరెస్ట్... అమ్మ బాబా దగ్గరకు" అంటూ పొడిపొడిగా మాట్లాడసాగాడు.

హరికి ఆయన ఎం చెబుతున్నాడో తెలుసుకునే శక్తి లేదు. అతని వయసుకి కొన్ని వార్తలు ఆకళింపు చేసుకునే శక్తి లేదు.. అందుకే ఆయన టివి వైపు చూపిస్తూ మాట్లాడుతున్న పొడి మాటలు అర్థం కాక అమ్మమ్మ వైపు నిస్సహాయంగా చూస్తూ నాకు అర్థం కావడం లేదు అమ్మమ్మ అన్నాడు.

చరిత తను అవగాహన చేసుకున్నంతవరకు నెమ్మదిగా అంది "అమ్మ ఎక్కడుందో బాబాగారు చెప్తా అన్నారుకదా చెప్పలేదా అని అడుగుతున్నారు".

లీలమ్మ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ అంది "బాబాలు, స్వామిజిలు అమ్మని తేలేరు నాన్న .. ఆ భగవంతుడే అమ్మని మన దగ్గరకు పంపించాలి..అంతే .. "

భర్త దగ్గరగా జరిగి ఆయన భుజం పట్టుకుని లేవదీసి "ఆ కాఫీ కప్పు ఇలా ఇవ్వుతల్లి" అంది చరితతో.

చరిత కాఫీ కప్పు ఇచ్చింది. ఆవిడ ఆయన నోటికి కాఫీ అందించి " తాగండి.. కొంచెం ప్రాణం కుదుట పడుతుంది" అంది.

ఆయన ఆవిడ చేతిలో కప్పు అందుకుని సరిగా కూర్చుని నెమ్మదిగా కాఫీ తాగుతోంటే ఆవిడ లేచి పిల్లలిద్దరిని భుజం పట్టుకుని డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి కూర్చోబెట్టి ఇద్దరికీ స్నాక్స్ ఇచ్చింది,

చరిత తినకుండా ఆవిడ మొహంలోకి చూస్తూ " అమ్మ కనిపించలేదా అమ్మమ్మా?" అని అడిగింది జాలిగా.

ఆవిడ చరితను గుండెలకు హత్తుకుని "వస్తుందమ్మా తప్పకుండ వస్తుంది.. ఆ దేవుడు మనకి అన్యాయం చేయడు" అంది.

గంపెడాశతో తల్లి వస్తుందని, తను వెళ్లేసరికి ఆవిడ ఇంట్లో చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఉంటుందని ఇంటికి వచ్చిన చరిత ప్రస్తుతం ఆ పరిసరాల్లో నాట్యం చేస్తున్న విషాదం భరించలేక ఆవిడ గుండెల్లో ఒదిగిపోయి కుమిలి, కుమిలి ఏడవసాగింది.

అవంతి పడుకుందన్న మాటే కాని నిద్రపట్టడం లేదు..

ఆలోచనలు.. ఆలోచనలు.. నిజంగానే చరిత వాళ్ళ అమ్మ తిరిగి వస్తుందా?.. చచ్చిపోలేదా.. బాబాగారు చెబితే వచ్చేస్తుందా? బాబాగారికి చాలా మహిమలున్నాయా! చరిత వాళ్ళ అమ్మ ఎక్కడికి వెళ్లిందో , ఎప్పుడు వస్తుందో ఆయనకి ఎలా తెలుస్తుంది! అసలు మహిమ

అంటే ఏంటి? ఎలా వస్తుంది? అవంతికి తను చూసిన కొన్ని డిస్నీ సినిమాల్లో విచ్ లు, ఈవిల్ పవర్స్ గుర్తొచ్చాయి. అంతేకాదు టి.విలో చూసిన మాయాబజార్ , పాతాళభైరవి సినిమాలు గుర్తొచ్చాయి.

భలే తమాషాగా ఉంటాయి... మాయాబజార్ లో బోలెడన్ని లడ్లు, కజ్జికాయలు, పాయసం అన్నీ వచ్చేస్తాయి. అదేదో ఒక సినిమాలో మాయం అయిపోయిన వాళ్ళు భస్మం లో కనిపిస్తారు. మాయ అంటే మాజిక్... ఎస్ మాజిక్ ...

అయితే బాబాగారికి అలాంటి మాజిక్ తెలుసనమాట.

ఆ మాజిక్ తో ఏమైనా చేయచ్చు..

అమ్మని మంచి అమ్మగా మార్చగలరా..

అవును అమ్మని మంచిదానిగా మారుస్తారేమో అడగాలి. బాబాగారిని కలవాలి. ఎక్కడుంటారు బాబాగారు? ఎలా వెళ్ళాలి? చరితని అడిగితే.. అవును అడగాలి. బాబాగారి దగ్గరకు ఎలా వెళ్ళాలో చరితని అడిగి తను అక్కడికి వెళ్ళాలి.. తెల్లని, పెద్ద గడ్డంతో పద్మాసనంలో కూర్చున్న బాబా ఆయన ఎదురుగా కూర్చుని తను ప్రశ్నలడుగుతున్నట్టు ఆయన తన తల మీద ప్రేమగా నిమిరి ఏదో చెబుతున్నట్టు అనేక దృశ్యాలు కదులుతుంటే మెల్లగా కళ్ళు మూసుకుంది.

మరునాడు స్కూల్ కి త్వరగా వెళ్ళింది అవంతి. అప్పటికి చరిత ఇంకా రాలేదు.

చరిత కోసం ఎదురు చూస్తూ కారిడార్ లో పిట్టగోడ ఎక్కి కూర్చుంది.

ఒక్కొక్కరే వస్తున్నారు.. కొంతసేపటికి మొత్తం విద్యార్ధిని, విద్యార్ధులతో నిండిపోయింది.

ఫస్ట్ పిరియడ్ టైం అయింది.

చరిత ఇంకా రాలేదు. అవంతి అసహనంగా ఎదురుచూస్తోంది.

అప్పుడే గేటులోకి వచ్చిన బండి మీద నుంచి దిగిన నిషా తండ్రికి బై చెప్పి క్లాసులు మొదలైందేమోననే హడావుడితో పరుగులు పెడుతూ వచ్చి అందరూ క్లాస్ కి వెళ్ళిపోయినా తను వెళ్ళకుండా గోడ మీద కూర్చున్న అవంతి వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగింది ఏంటి అవంతీ ఇక్కడ కూర్చున్నావేం ...

అవంతి గేటు నుంచి దృష్టి తిప్పకుండా అంది చరిత కోసం చూస్తున్న.

చరిత ఇంకా రాలేదా..!?

లేదు..

అవునా ఇంత లేట్ గా రాదు తను.. ఈ పాటికి వచ్చేయాలి.. ఇంకా రాలేదంటే బహుశా ఇవాళ రాదేమో.

అవంతి చివ్వున తల తిప్పి నిషా వైపు చూసింది.

"ఎందుకు రాదు... వాళ్ళమ్మ వచ్చేసిందా..?" ఆత్రంగా అడిగింది.

"వాళ్ళమ్మ వస్తుందని నీకు చెప్పిందా?" చిత్రంగా చూసింది నిషా.

అవంతి ఒక్క గెంతులో గోడ దిగి నిషా దగ్గరగా నడిచి "అవును చెప్పింది.. బాబాగారు రప్పిస్తా అన్నారుట."

"వాట్?" అవంతిని పిచ్చిదాన్ని చూసినట్టు చూసింది నిషా." బాబాగారు... హూ ఈజ్ బాబా?" అవంతి కళ్ళల్లోకి గుచ్చి చూస్తూ అడిగింది.

అవంతి ఆ చూపుకి కలవరపడి అటూ, ఇటూ బిత్తరగా చూసింది.

"బాబా ఎవరు అవంతీ?" మళ్ళీ అడిగింది నిషా.

అవంతి నిషా కళ్ళల్లోకి లోతుగా చూస్తూ "నీకు విచ్ తెలుసుకదా స్నో వైట్ , స్లీపింగ్ బ్యూటీ ఇలాంటి చాలా మూవీస్ లో మనం చూసాం.. గుర్తుందా! కొన్ని ఈవిల్ పవర్స్ ఉన్న వాళ్ళని కూడా బ్రేవ్ మూవీలో చూశాం .. అలాంటి మెజిషియన్ని తెలుగులో బాబా అంటారు. ఆ బాబా మాజిక్ చేసి చరిత వాళ్ళ అమ్మగారు ఎక్కడ ఉన్నారో చేప్తారుట.. చరిత వాళ్ళ అమ్మమ్మ, ఆంటీ బాబా దగ్గరకు వెళ్లారు నిన్న.. వాళ్ళు తప్పకుండా చరితా వాళ్ళ అమ్మను తీసుకుని వస్తారు అని చెప్పింది. అయితే ఖచ్చితంగా వచ్చి ఉంటారు.. అందుకే తను కాలేజ్ కి రాలేదు. చూసావా బాబాగారు ఎంత గ్రేట్.!" మెరిసే కళ్ళతో చెప్తున్న అవంతికేసి అపరిచిత వ్యక్తిని చూసినట్టు చూడసాగింది నిషా.

దీనికి మెంటలా! ఏం మాట్లాడుతోంది.. కాసేపు విచ్ అంటుంది. కాసేపు మెజిషియన్ అంటుంది. కాసేపు ఈవిల్ అంటుంది. కాసేపు బాబా అంటుంది.. ఏం మాట్లాడుతోంది. నాన్సెన్స్..

విసుగ్గా మొహం పెట్టి అంది" ఆర్ యూ మాడ్ అవంతీ! వాట్ నాన్సెన్స్ ఆర్ యూ టాకింగ్. డోంట్ బిహేవ్ లైక్ స్టుపిడ్. " పద క్లాస్ కి వెళదాం.

అవంతి నిషా మొహంలో భావాలు, స్వరంలో సీరియస్ నెస్ పట్టించుకోకుండా పద అంటూ క్లాస్ వైపు నడిచింది.

క్లాస్ కి వెళ్ళిందన్నమాటే కానీ అవంతి ఆలోచనలు, మనసు చరిత వాళ్ళ అమ్మ చుట్టూ తిరగసాగింది.

ఆంటీ వచ్చేసి ఉంటుంది. ఇన్నిరోజులు అమ్మని మిస్ అయినందుకు ఇవాళ చరిత కాలేజ్ కి రాకుండా వాళ్ళ అమ్మతో స్పెండ్ చేస్తున్నది కాబోలు. బాబాగారికి ఎలా తెలిసింది ఆవిడ ఎక్కడ ఉందో! అసలు ఎక్కడికి వెళ్ళింది? బహుశా వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళిందేమో!. అనవసరంగా అందరూ కంగారు పడ్డారు. అమ్మ అయితే చాలా బాడ్ గా మాట్లాడింది. ఎవరితోటో లేచిపోయి ఉంటుంది. సిగ్గులేనిది ఈ వయసులో అంది.. అంటే ఏంటి? అసలు లేచిపోడం అంటే ఏంటి?

అవంతి నిషా వైపు చూసింది. లెక్చరర్ చెప్తున్న పాఠం వినడంలో పూర్తిగా లీనమైంది.

అసలు ఆవిడ ఏం చెప్తోందో.. అది ఏ సబ్జెక్టు ఏమి తెలియలేదు అవంతికి.. ఏ మాత్రం ఏకాగ్రత చూపించలేకపోతోంది. అవంతి మనసంతా బాబా చుట్టూ తిరుగుతోంది. అర్జెంటుగా బాబాని చూడాలని ఉంది. కాకపోతే ఆయన దగ్గరకు ఎలా వెళ్ళాలో తెలియదు.. చరితను అడిగి తెలుసుకుందామంటే తను కాలేజ్ కే రాలేదు.

అవునూ ఇంతకీ ఆవిడ ఇంటికి వచ్చినట్టేనా. ఎక్కడికి వెళ్ళింది?

అవంతి మళ్ళీ నిషా వైపు చూసింది. అప్పుడే క్లాస్ అయిపోయింది. లెక్చరర్ వెళ్ళిపోయింది. అవంతి నిషా అని పిలిచింది.

నిషా "ఏంటి" అన్నట్టు చూసింది.

" లేచిపోడం అంటే ఏంటి?"

"ఓ మై గాడ్ ... నీకు ఏమైంది.. పిచ్చి, పిచ్చి మాటలు మాట్లాడుతున్నావు.. నీకు తెలుసుకదా నాకు తెలుగు సరిగా రాదు.. నువ్వు చెప్పే తెలుగు వర్డ్స్ అసలు అర్ధం కావడం లేదు.. కెన్ యూ ప్లీజ్ స్టాప్ దిస్ కైండ్ ఆఫ్ వల్గర్ లాంగ్వేజ్... " అసహనంగా అరిచినట్టు అంది.

ఆమె పక్కన కూర్చున్న అమ్మాయి ఆ అరుపుకి వాళ్ళ వైపు చూసి" వాట్ హపెండ్?" అంది.

నిషా కళ్ళు అదోలా తిప్పుతూ స్వరంలో చిరాకు వ్యక్తం చేస్తూ " అవంతీ ప్లీజ్ యూ సిట్ సమ్ అదర్ ప్లేస్... ప్లీజ్" అంది.

చిన్నబుచ్చుకున్న మొహంతో అవంతి తన బాగ్ తీసుకుని వెనక బెంచి లోకి వెళ్లి కూర్చుంది.

అక్కడ కూడా ఆలోచనలతో అశాంతిగా కూర్చున్న అవంతి లంచ్ అవగానే బాగ్ తీసుకుని గేటు వైపు నడిచింది.

అవంతి కాలేజ్ నుంచి నేరుగా ఇంటికెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడే పని ముగించుకుని టి విలో సీరియల్ చూస్తూ పడుకున్న జాహ్నవి కూతురు అలా ఎటూ కాని టైం లో కాలేజ్ నుంచి ఎందుకు వచ్చిందా అని అర్ధం కాక తెల్లబోయి చూసింది అవంతిని.

“కాలేజ్ లేదా?” అడిగింది.

“ఉంది ..నేను వచ్చేశాను ...” అంటూ బాగ్ కుర్చీలో పడేసి బాత్రూం వైపు వెళ్ళింది అవంతి.

జాహ్నవికి వెర్రి కోపం వచ్చింది. దీనికి రోజు, రోజుకి నిర్లక్ష్యం పెరిగిపోతోంది. అసలెందుకు కాలేజ్ ఎగ్గొట్టి వచ్చింది. పైగా అడిగిన దానికి సరిగా సమాధానం కూడా ఇవ్వకుండా. ఎంత ధైర్యం! దీనికేదో పిచ్చిపట్టింది. అనుకుంటూ అవంతి బాత్రూం లోనుంచి రాగానే అడిగింది విసురుగా “ ఎందుకు వచ్చావు..? ఏం ఉద్ధరించాలి నువ్విప్పుడు..?”

అవంతి మాట్లాడకుండా వంటగదిలోకి వెళ్లి డబ్బాలు వెతికి మిక్సర్ ప్లేటులో పోసుకుని వచ్చి టి వి ఎదురుగా కూర్చుంది.

జాహ్నవి కోపంగా అడిగింది “ఏంటే నీ నిర్లక్ష్యం.. ఎందుకంత పొగరు! కాలేజ్ ఎందుకు ఎగ్గొట్టావు ? అడుగుతుంటే చెప్పవేం..”

“చరిత రాలేదు.. అందుకే నాకూ ఉండబుద్ధి కాలేదు.”

“ఏంటి? ” జాహ్నవికి కోపం తారాస్థాయికి చేరింది.. అవంతిని రెక్కపుచ్చుకుని లేపి “అదేవతో కాలేజ్ కి రాకపోతే నువ్వు కూడా మానేస్తావా... వెళ్ళు.. కాలేజ్ కి వెళ్ళు..” అంది లాగుతూ.

అవంతి బలవంతంగా విడిపించుకుని “ఇప్పుడు క్లాసులు కూడా లేవు.. నాకు ఉండాలని అనిపించలేదు వచ్చేసాను.. ఇంక వెళ్ళను” అంది.

జాహ్నవి మండిపడుతూ అంది “అసలు అదెందుకు రాలేదు?”

“వాళ్ళమ్మ రిటర్న్ వచ్చింది.”

“ఏంటి?” జాహ్నవి నమ్మలేనిదానిలా చూసింది.. రిటర్న్ వచ్చిందా.. నిజంగానా

“నిజమే ... బాబాగారు ఆవిడ ఎక్కడికి వెళ్ళారో వాళ్ళ అమ్మకి అదే చరిత వాళ్ళ అమ్మమ్మకి చెప్పారుట.. ఆవిడ వెళ్ళి తీసుకు వచ్చింది.”

జాహ్నవి వెర్రిదానిలా చూసింది.. “నీకేదన్నా పిచ్చెక్కిందా.. పిచ్చి వాగుడు నువ్వూను. లేచిపోయిన ఆవిడ రావడం ఏంటి?”

అవంతి కోపంగా అరిచింది “ఇంకోసారి అలా అనకు.. ఆవిడ చాలా మంచిది. నీలాగా కాదు. ఆవిడ బాబాగారి దగ్గరకు వెళ్ళింది.. మంచి అమ్మ కావాలని.. నువ్వు కూడా వెళ్లిరా మంచిదానివి అవుతావు” అంటూ విసురుగా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

జాహ్నవి స్థాణువులా నిలబడిపోయింది. బాబా ఎవరు? ఆయన మంచి అమ్మగా చేయడం ఏంటి? దీనికి ఏమైంది..

టివి లో వచ్చే చెత్త సీరియల్స్ చూడడం తప్ప ఏనాడూ వార్తాచానేల్ చూడడం, వార్తాపత్రిక చదవడం అలవాటు లేని జాహ్నవికి బాబా గురించి తెలియదన్న విషయం అవంతికి తెలిస్తే పరిస్థితి ఇంకోలా ఉండేది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments